

בית המשפט המחוזי חיפה

01 ינואר 2020

ע"ו 67682-12-19 פלוני נ' מרכז בריאות הנפש
מזרע (מזור) ואח'

השופט ש' ברלינר

בפני:

פלוני

המערער:

נגד

הוועדה הפסיכיאטרית - מרכז בריאות הנפש מזרע (מזור)

המשיבה:

פסק דין זה ניתן לפרסום

פסק דין

1. הוועדה הפסיכיאטרית החליטה ביום 25.12.19 להאריך את אשפוזו הכפוי האזרחי של המערער בבית החולים, בו הוחל על פי הוראת אשפוז מיום 15.12.19, לתקופה נוספת של שבועיים, עד ליום 8.1.20. על כך מלין המערער, נשוי, אב ל – 3 ילדים, תושב הצפון, אשר מבקש להשתחרר מן האשפוז, וכדבריו: "אני רוצה להשתחרר לחבק הילדים ולדאוג לאישה ולטפל במה שיש לי בבית".
2. בפני הוועדה הונחה בקשה מנומקת בכתב מאת המנהל מיום 24.12.19, בה סקר המנהל את הנתונים הצריכים לעניין, העריך כי יש במערער מסוכנות לעצמו ברמה בינונית, ולאחרים ברמה גבוהה, וסיכם כי "מדובר בבן 42 המתמודד עם מחלה דו-קוטבית, בעברו שלושה אשפוזים במצבי דיכאון ומניה, ידוע על היענות חלקית לטיפול בין האשפוזים, כיום מאושפז בהיותו שרוי במצב פסיכוטי מניפורמי עם ביטויי תוקפנות ... נמצא בתשומת לב מיוחדת ובטיפול בהשגחת הצוות, להערכתנו טרם חל שיפור המאפשר חלופת אשפוז ולאור האמור אנו מבקשים להאריך אשפוזו הכפוי בשבועיים נוספים."
3. הוועדה האריכה את האשפוז כבקשת המנהל לאחר שבדקה את המערער, העריכה את מסוכנותו ברמה בינונית, והסבירה בסיכום הדו"ח של ישיבתה מיום 25.12.19 כי "בבדיקתו היום במחלקה שרוי [המערער] במצב פסיכוטי, מגלה מחשבות שווא של גדלות, עם פגיעה בשיפוט ובבחון המציאות. חסר תובנה למצבו, אך יחד עם זה משתף פעולה ומרגיש שהטיפול משפר את מצבו. בהמשך הביע הסכמה להמשיך את האשפוז הכפוי לתקופה נוספת של שבועיים ימים בהתאם להמלצת המחלקה."

בית המשפט המחוזי חיפה

01 ינואר 2020

ע"ו 19-12-67682 פלוני נ' מרכז בריאות הנפש
מזרע (מזור) ואח'

4. בדיון בוועדה היה המערער מיוצג. בדו"ח הוועדה בפרק "טיעוני בא כח [של המערער]", לא נרשם מאומה, אך בפרק שלאחריו תחת הכותרת "ממצאי בדיקת החולה" נרשמו ממצאי הבדיקה ("נבדק במחלקה. במהלך הבדיקה מתוח, מדבר בשקט. מגלה מחשבות שווא של גדלות, טוען שיכול להשפיע על אירועים שונים ... יש לו כוחות ריפוי"), וכן נרשם כי "בהמשך הבדיקה הביע [המערער] הסכמה להמשיך את האשפוז הכפוי בשבועיים נוספים בהתאם להמלצת המחלקה".

5. בדיון בפני הסביר המערער: "אני לא הסכמתי. מה שאמרו לי אמרתי להם שאין לי ברירה", אמנם, כך הסביר, "בסוף היה ריב קטן בבית ויכוחים וזה", אך לדבריו "הכל תקין" והוא "רוצה להשתחרר, אני אוהב את אשתי והילדים, ואני מתגעגע אליהם", אמר.

6. כאמור לעיל, היה המערער מיוצג בדיון בפני הוועדה על ידי עו"ד מן הסיוע המשפטי, המעסיק לצורך זה עורכי דין מיומנים הבקיאיים במטריה הנדונה והרגישה. אכן, ניתן לטעון טענות בעלות משקל כנגד תקפות הסכמה להארכת האשפוז הכפוי הבאה מפי חולה הנפש שעה שתובנתו והבנת מצבו פגועים באופן ניכר מחמת מחלת הנפש ממנה הוא סובל. אולם, כל עוד ניתנה ההסכמה בפני הוועדה, חזקה היא כי הוועדה קיבלה את ההסכמה כבעלת תוקף שבאה מפי החולה על סמך הבנה מספקת באשר למצב הדברים בו הוא נמצא, מה גם שהסכמה זו ניתנה שעה שהחולה מיוצג ייצוג משפטי, כך שבא כוחו היה יכול להעלות השגות באשר להסכמה וטיבה, ואף לדאוג כי השגתו תירשם בדו"ח הוועדה, וכך גם לגבי השיקול אם עקב טענה לפגם בהסכמה, על הסיוע המשפטי (אשר כתב הערעור הומצא לו והודע לו על הערעור ומועד הדיון בו), לייצג את החולה בערעור, ולפרט את הטענות בקשר לכך, בעת וכחלק מהדיון בערעור. גופו.

7. לסיכום: גם חולה נפש שבגין פעילות מחלתו נפגעה תובנתו באופן ניכר, אך כשירותו המשפטית לא הוגבלה על פי הקבוע בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, והוא אינו פסול דין, יכול שתיווכח הוועדה כי יש בו עדיין המסוגלות והכושר להסכים להארכת אשפוז הכפוי, במיוחד שעה שבעת מתן ההסכמה היה החולה מיוצג, וההסכמה ניתנה בפני מוסד מעין שיפוטי האחראי לבדוק שההסכמה היא פרי הבנה מספקת, וניתנת מרצון, ואף תואמת את טובתו של החולה, הזקוק רפואית להמשך הטיפול במסגרת האשפוז, וכך הוא לגבי המערער, הזקוק לכך.

8. יחד עם זה אוסיף, כי על הוועדה לוודא באופן מפורש, ולקבל מפי בא כוחו של החולה, אישור לכך כי הוא קיים היועצות עם החולה, ובנוסף לדברים מפי החולה עצמו, הוא מאשר בשמו

בית המשפט המחוזי חיפה

01 ינואר 2020

ע"ו 67682-12-19 פלוני נ' מרכז בריאות הנפש
מזרע (מזור) ואח'

את מתן ההסכמה. הדברים טעונים רישום בפרוטוקול הדיון בוועדה, בפרק "טיעוני בא כוח", או במיקום אחר על פי מהלך הדיון בוועדה, ופעולה זאת לא נעשתה במקרה הנוכחי.

9. עוד יש להוסיף, כי לא השתכנעתי עקב חיסרון זה להתערב בהחלטת הוועדה, או להחזיר את הדיון אליה, שכן די בחומר שהונח בפני, ובהתרשמותי ממצבו של המערער בדיון בפני, כדי לאושש ולחזק את המסקנה, כי נוכח מצבו של המערער ומסוכנותו, מחמת היותו שרוי במצב פסיכוטי במועד הדיון בוועדה, לא היה אפשר להימנע מלהחליט על הארכת אשפוזו הכפוי בבית החולים.

10. לאור כל האמור, הערעור נדחה.

ניתן היום, ד' טבת תש"פ, 01 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

שמואל ברלינר, שופט עמית